

ФИЛОСОФИЯ НА ОПТИМИЗМА

Иванка Шивачева-Пинеда

Абстракт: Човешката личност със своята безкрайна сложност и разнообразие е предмет на постоянен изследователски интерес и проучване. В настоящата разработка се анализира същността на оптимизма като личностна характеристика. Направен е опит да се очертае неговия обхват като философска и психологическа категория, както и да се представи примерната му структура.

Ключови думи: личност, качества на личността, характер, оптимизъм, структура на оптимизма

Увод

Човешката личност със своята безкрайна сложност и разнообразие е предмет на постоянен изследователски интерес и анализ. Многобройни автори предлагат и прилагат теории и модели, за да обхванат тази вселена в определени зададени всеобщи правила и шаблони, но тя все още е загадъчна и предизвикателна област. Специфичните индивидуални характеристики имат своето неповторимо и съществено значение както за битието и живота на отделния човек, така и за упражняваната от него професия. В системата от професионални дейности има такива, които в по-голяма степен се детерминират от личностните качества на упражняващите ги. Една от тези професионални сфери е групата на

PHILOSOPHY OF OPTIMISM

Ivanka Shivacheva-Pineda

Abstract: The human person with his infinite complexity and variety is the subject of constant research interest and research. This paper analyzes the essence of optimism as a personality characteristic. An attempt was made to outline its scope as a philosophical and psychological category, as well as to present its exemplary structure.

Keywords: personality, qualities of personality, character, optimism, structure of optimism

Introduction

Human personality with its infinite complexity and variety is the subject of constant research interest and analysis. Numerous authors offer and apply theories and models to encompass this universe in certain set of general rules and templates, but it is still a mysterious and challenging area. Specific individual characteristics have their unique and essential significance both for the individual's being and life, as well as for the exercise profession. In the system of professional activities there are those who in the largely determined by the personal qualities of humans. One of these professional spheres is the group of pedagogical professions (positions). The

педагогическите професии (длъжности). Изискванията към педагозите, предявявани от обществеността, ръководните институции и нормативни документи, са многобройни и са проучвани и анализирани многостранно. Някак встрани от научните търсения остава оптимизмът, вероятно защото той се предполага за педагога. Именно това е едно от основанията, които постави качеството педагогически оптимизъм като предмет на проучване. Настоящата разработка обаче е посветена на по-широкото понятие – оптимизъм, чийто частно проявление е педагогическия оптимизъм.

Същност на оптимизма

Думата оптимизъм произхожда от лат. *Optimus* – най-добър. От философска гл.т. оптимизмът е основен тип възприятие за света, изразявайки положително отношение към него. (Лайбниц, К. Роджерс, Философия. Энциклопедический словарь, Л. Десев, А. Шопенгауэр, И. Ильин, О. Больнов, Ю.Андреева и др.) К. Муздибаев допълва тази позиция с практическата ориентация на личността в света, което придава определена пълнота и завършеност на оптимизма като „рационална и продуктивна жизнена стратегия). (по Ю. Андреева, 2011:54)

Психологическият анализ на оптимизма го определя като качество, черта на характера на личността. Така го дефинира и Л. Десев. (1999) При анализа на понятието становищата на авторите са близки. Изхождайки от психологическото тълкуване на характера, трябва

pedagogical requirements presented by the public, the governing institutions and the normative documents are numerous and are studied and analyzed in a multifaceted way. Somehow, aside from scientific research, optimism remains, probably because it is supposed for the pedagogue. This is one of the reasons that put the quality pedagogical optimism as a subject of study. However, the present work is devoted to the broader notion - optimism, whose private manifestation is pedagogical optimism.

Essence of optimism

The word optimism comes from Latin *Optimus* - the best. From a philosophical point of view, optimism is a basic type of perception of the world, expressing a positive attitude towards it. (Leibnitz, K. Rogers, Philosophy. Encyclopaedic Dictionary, L. Desev, A. Schopenhauer, I. Ilgin, O. Bolnanov, Y. Andreeva, etc.) K. Muzdibaev complements this position with the practical orientation of the individual in the world, which gives a certain fullness and completeness of optimism as "rational and productive life strategy). (by Y. Andreeva, 2011: 54)

The psychological analysis of optimism defines it as a quality, a feature of the character of the personality. So it defines and L. Desev. (1999) When analyzing the notion, the authors' opinions are similar. Drawing from the

да се подчертае двустранният характер на неговите съставни компоненти (черти) – затвърден начин на *поведение*, основан на устойчива система от *отношения* на личността към света. Така разгледано качеството *оптимизъм*, трудно би могло да бъде дефинирано и изяснено извън конкретизиране на неговите елементи. Именно поради това, определяйки го, авторите представят не само същността му, но и компонентите и измерителите му.

Компоненти на оптимизма

При анализа на качеството *оптимизъм* трябва да се подчертае неговата обхватност. Обхватността на оптимизма се разглежда в различни аспекти.

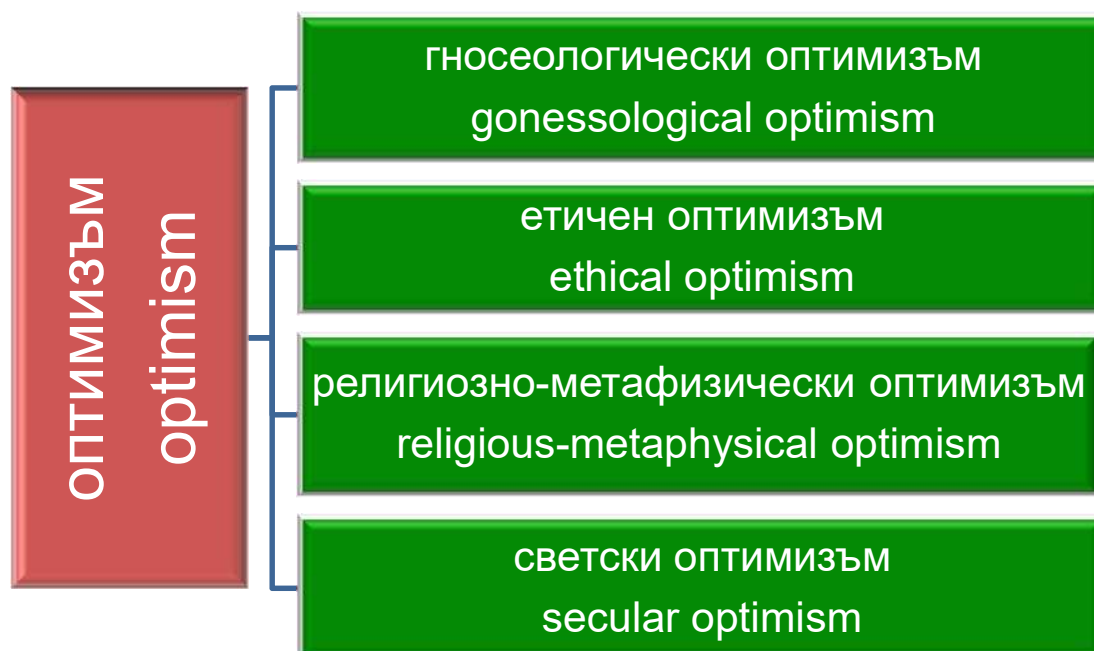
На първо място *обхватността* на оптимизма може да се разглежда от **философска** гледна точка. (фиг. 1)

psychological interpretation of character, the two-sided nature of its constituent elements (traits) must be emphasized - a consolidated *behavior* based on a sustainable system of personality *relations* for the world. Thus, the quality "*optimism*" could hardly be defined and clarified beyond the specification of its elements. That is why, by defining it, the authors present not only its essence but also its components and measures.

Components of optimism

In analyzing the quality of *optimism*, its scope should be emphasized. The scope of optimism is viewed in different ways.

In the first place, the *scope* of optimism can be viewed from a **philosophical** point of view. (Fig. 1)

Фиг. 1. Обхватност на оптимизма във философски аспект

Fig. 1. Scope of Optimism in Philosophical Aspect

Гносеологическият оптимизъм предполага убеденост на личността, че светът като цяло е опознаваем. *Етичният* оптимизъм включва вяра в доброто и безсилие на злото, убеждение в окончателното тържество на доброто над злото, на справедливостта над несправедливостта, на разума над хаоса, вяра в способностите на човека за безгранично социално развитие и морално усъвършенстване. За *религиозно-метафизическия* оптимизъм е характерно онтологизиране на доброто, вярата във вселюбящия, всеблагия Бог или в могъществото на световния Разум, чиито проявления внасят в света създаващо и светло начало. В *светските*, предимно рационалистични, философски системи оптимизмът се опира не на вяра в Божествения промисъл, а на вяра в способността на човека да постъпва съгласно неговата природа или неговия разум. При това всякакъв вид «метафизически допускания» се считат за ненужни и даже вредни, тъй като ограничават свободната воля на личността. (Философия. Энциклопедический словарь, 2004.) Ю.В.Андреева допълва, че от позициите на *хуманистичния подход*, оптимизмът се разглежда като вяра в човешката природа, вяра в положителната, добрата и конструктивна същност на човека, в неговия потенциал. (2014.)

Компонентите на философската обхватност на оптимизма се конкретизират в индивидуалните, групови и обществени възгледи, убеждения, светоглед и ценности и по този начин корелират със следващия аспект на

Gnoseological optimism implies the conviction of the person that the world as a whole can get to know. *Ethical* optimism involves faith in the good and helplessness of evil, conviction in the final triumph of good over evil, of justice over injustice, of reason over chaos, belief in human abilities for limitless social development and moral improvement. For *religio-metaphysical* optimism, it is characteristic of ontologizing good, faith in the all-loving, all-round God or in the power of the World Reason, whose manifestations bring to the world a creative and bright beginning. In *secular*, predominantly rationalistic, philosophical systems, optimism relies not on faith in the divine providence but on faith in man's ability to act according to his nature or reason. Moreover, Any kind of "metaphysical assumptions" are considered unnecessary and even harmful because they restrict the free will of the person. (Философия. Энциклопедический словарь, 2004.) Y. Andreeva adds that from the stand of the *humanistic* approach, optimism is seen as faith in human nature, faith in the positive, good and constructive essence of man, in his potential. (2014)

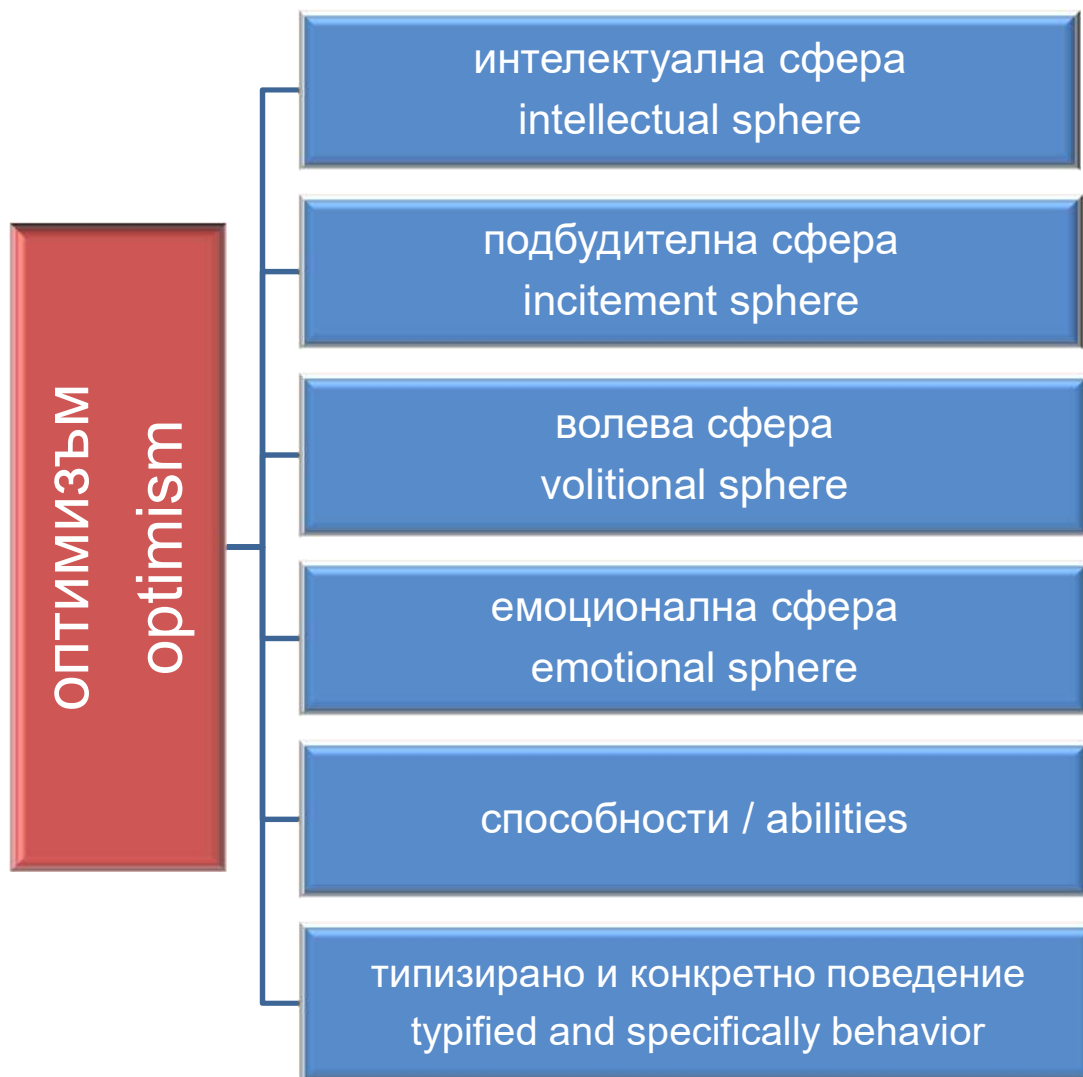
The components of the philosophical comprehensiveness of optimism are concretized into individual, group and public views, convictions, worldviews and values, and thus correlate with the next

обхватността на оптимизма.

На второ място *обхватността* на оптимизма може да се разглежда от психологическа гледна точка или в **личностен аспект**. В структурата му се включват различни сфери на личността в тяхното богатство и многообразие, както и реализацията им в поведението й. (фиг. 2)

aspect of the scope of optimism.

Secondly, the *scope* of optimism can be seen from a psychological or **personal perspective**. Its structure includes various spheres of personality in their wealth and diversity as well as their realization in behavior (Fig. 2)

Фиг. 2. Обхватност на оптимизма в личностен аспект

Fig. 2. Scope of optimism in personal aspect

В своите анализи авторите акцентират различни компоненти на оптимизма в неговия личностен контекст. Тяхното разнообразие е израз на комплексността, сложността и донякъде необхватността на това качество. В потвърждение на

In their analysis, the authors emphasize different components of optimism in their personal context. Their variety is an expression of the complexity, intricacy and, to some extent, the immenseness of this

казаното, Peterson определя оптимизма като „огромната тема, която обединява ефикасността, доверието и академичния акцент, защото всеки от тези елементи съдържа чувство за възможно.“ (по Sh. R. Vaidya, 2014, 1219)

В опит да се систематизират тълкуванията на оптимизма и системата от съставляващите го личностни елементи, е представена примерната му структура:

Интелектуални компоненти на оптимизма

- способност за анализ, планиране, поставяне на цели и др. (Лайбниц, М. Seligman, Ю.Андреева, Л.Анциферова)
- адекватна самооценка (Лайбниц, М.Seligman, Ю.Андреева)
- самоконтрол на мисленето и познанието (Peterson)
- мислене за бъдещето (Peterson)
- стратегия за постигане на успех (М.Seligman, Ю.Андреева)
- способност за съзнателен оптимален избор (М. Seligman)
- позитивно мислене (К. Роджерс, М.Seligman, К. Муздибаев, Ю.Андреева)
 - фокусират се върху успеха
 - имат позитивна представа за успеха
- осъзнават грешките си с цел отстраняването им (М. Seligman, Л.А.Анциферова)
- осмислят трудностите и проблемите като средство за развитие на способностите и характера си, а не като проклятие;
- възгледи, убеждения, светоглед. Тези компоненти на оптимизма са от изключителна значимост. Въпреки това, различните, дори противоположни убеждения и светоглед (религиозен,

quality. In confirmation of what has been said, Peterson defines optimism as "the huge theme that combines the efficacy, the trust and the academic accent, because each of these elements contains a sense sense of possible." (Sh.R. Vaidya, 2014, 1219)

In an attempt to systematize the interpretations of the optimism and the system of the constituent personal elements, his exemplary structure is presented:

Intellectual components of optimism

- ability to analyze, plan, set goals, etc. (Leibnitz, M.Seligman, Y.Andreeva, L.A.Anciferova)
- adequate self-assessment (Leibnitz, M. Seligman, Y. Andreeva)
- self-control of thinking and cognition (Peterson)
- Thinking about the future (Peterson)
- Strategy for success (M. Seligman, Y.Andreeva)
- ability to consciously optimal choice (M. Seligman)
- positive thinking (K.Rogers, M.Seligman, K.Muzdibev, Y.Andreeva)
 - focus on success
 - have a positive view of success
- realize their mistakes in order to eliminate them (M. Seligman, L.A.Anciferova)
- consider the difficulties and problems as a means of developing their abilities and character, not as a curse;
- views, beliefs, worldview. These components of optimism are of

светски, егоистичен, алтруистичен и т.н.), у хората могат да бъдат в основата на оптимизма като се обвързват и влияят от формираните ценности, емоционалност, волеви компоненти и др.

Подбuditелни компоненти на оптимизма

- позитивна установка/нагласа (Л.Десев)
- силни мотиви за постигане на успех (К.Роджерс, К. Муздибаев)
- желание за успех (М.Seligman, А.Бандура)
- запазват мотивация за дейност в трудни ситуации (М. Seligman)
- вяра
 - в собствените възможности (А.Бандура, Л.А.Анциферова, К. Муздибаев)
 - в успеха, в щастливия изход на всяко начинание и крайно благополучие (К.Роджерс, М.Seligman, К. Муздибаев, Философия. Энциклопедический словарь)
 - в това, че човек може да се научи да успява (М. Seligman)
 - в положителната, добрата и конструктивна същност на човека (Ж.Ж.Русо, К. Роджерс, Л.Десев, Ю.Андреева)
 - в тържеството на доброто над злото (К. Роджерс, Ю.Андреева)
 - в социалния прогрес и усъвършенстването на обществото (Л.Десев)
 - в по-доброто бъдеще (Ю.Андреева, К.Муздибаев)
 - че лошите събития са преходни и неуспехите бързо се сменят с успехи (М. Seligman)
 - че добрите неща се случват по постоянни причини (М. Seligman)
- интерес към трудни задачи

utmost importance. However, different, even opposing, beliefs and worldviews (religious, secular, selfish, altruistic, etc.) in humans can be the basis of optimism as are bound and influenced by the values, emotionality, volitional components and etc.

Incentive components of optimism

- positive attitude (L. Dessev)
- strong motives for success (K.Rogers, K. Muzdibev)
- desire for success (M. Seligman, A.Bandura)
- retain motivation to work in difficult situations (M. Seligman)
- faith
 - in their own capabilities (A.Bandura, L. Ansifferova, K.Muzdibabaff)
 - in success, in the happy outcome of every undertaking and ultimate well-being (K.Rogers, M.Seligman, K. Muzdibev, Philosophy. Энциклопедический словарь)
 - in that one can learn to succeed (M. Seligman)
 - in the positive, good and constructive nature of the person (J.J.Ruso, K. Rogers, L.Dessev, Y.Andreeva)
 - in the triumph of good over evil (K.Rogers, Y. Andreeva)
 - in social progress and the improvement of society (L.Dessev)
 - in the better future (Y. Andreeva, K.Muzdibev)
 - that bad events are transient and failures quickly change with success (M. Seligman)

(Л.А.Анциферова)

- потребности и ценности. Исключительно значим элемент на оптимизма, позволяваща на човек да „види чашата като наполовина пълна“. Прекалено големите, особено материални и комерсиални, потребности и претенции (и съответни ценности) често са съпътствани и с по-ниски степени на оптимизъм.

Характерографски компоненти на оптимизма

- самостоятелност;
- отговорност (Л.А.Анциферова)
- откритост (Ю.Андреева)
- обаятелност (Ю.Андреева)

Волеви компоненти на оптимизма

- силна воля (Peterson, A.Шопенхауер, О.Болнов, К.Муздибаев, Ю.Андреева, Л.Десев, И.Илин и др.)
- целеустременост (К. Роджерс)
- упоритост (А. Бандура)
- смелост (Л. А. Анцыферова, Л. Десев)
- твърдост (Л. А. Анцыферова, Л. Десев)

Емоционални компоненти на оптимизма

- талант на радостта (М. Seligman, Ю.Андреева, К. Муздибаев)
- «веселящи», винаги са в добро настроение / жизнерадостни (А. Шопенгауер, И. Илин, О. Болнов, М. Seligman, Вл. Ромек, Л. А. Анциферова, Ю. Андреева, К. Муздибаев и др.)
- имат надежда;
- не се страхуват от промени, от неизвестното, от грешки, трудности и др.
- не се смятат за виновни за лоши събития (М. Seligman)
- стресоустойчивост (Л. А. Анцыферова)

– that good things happen for permanent reasons (M. Seligman)

- interest in difficult tasks (L.A. Assyfferova)
- нужди и ценности. An extremely important element of optimism, allowing a person to "see the glass as half full". Too large, especially material and commercial, needs and claims (and relevant values) are often accompanied by lower degrees of optimism.

Components of the Character as components of optimism

- independence;
- responsibility (L.A. Assyferova)
- openness (Y. Andreeva)
- charm (Y. Andreeva)

Volitional components of optimism

- strong will (A.Schopenhauer, Peterson, O.Bolnov, K. Muzdibev, U.Andreeva, L.Dessev, I.Ilin, etc.)
- purposefulness (K. Rogers)
- perseverance (A. Bandura)
- courage (L.Antzheferova, L.Desev)
- hardness (L.Antzheferova, L.Desev)

Emotional Components of Optimism

- talent of joy (M.Seligman, Y.Andreeva, K. Muzdibev)
- "merrymakers", always in good spirits / cheery (A.Schopenhauer, I.Ilin, O.Bolnov, M.Seligman, V.Romek, L.Anciferova, Y.Andreeva, K.Muzdibev, etc.)
- they have hope;
- not afraid of changes, of unknown, of mistakes, of difficulties, etc.
- they don't think they are guilty of bad events (M. Seligman)

- рядко изпадат в депресия (M. Seligman, Вл. Ромек, Л. А. Анциферова)

Способности

- да се развиват, да вървят напред (К.Роджерс, M. Seligman)
- да преодоляват трудности (К. Роджерс, M. Seligman)

Поведенчески компоненти на оптимизма

- енергични (M. Seligman, Вл. Ромек, Л.А.Анциферова)
- инициативни (M. Seligman, Вл. Ромек, Л. А. Анциферова, Ю. Андреева)
- самоконтрол на поведението (Peterson, Л.А.Анциферова)
- постоянство (Peterson)
- често постигат големи успехи (А.Шопенгауер, И. Илин, О. Болнов, M.Seligman, Вл. Ромек, Ю.Андреева, Л.А.Анциферова и др.)
- ориентация към действие в проблемни ситуации (M. Seligman, Ю. Андреева)
- изработване на достатъчен списък с алтернативни стратегии за решаване на проблемите (Ю.Андреева)
- и в най-трудни обстоятелства не престават с опитите за постигане на успех, не се разколебават, не се отказват (M.Seligman, Л.А.Анциферова, К. Муздибаев, Л. Десев)
- бързо се възстановяват след трудности (Л. А. Анциферова)
- неуспехите не намаляват самооценката (Л. А. Анциферова)
- посочват конкретни временни причини за това, което се случва (M. Seligman)
- не изпадат в безпомощно състояние (M.Seligman, Л. А. Анциферова)
- дават възможност добрите събития в една сфера на живот да намалят

- stress resistance (L. A. Anthifferova)
- seldom fall into depression (V.Romek,M.Seligman,L.Anciferova)

Abilities

- to be develop, to move forward (K.Rogers, M. Seligman)
- to overcome difficulties (K. Rogers, M. Seligman)

Behavioral components of optimism

- energetic (M. Seligman, V. Romek, L.A. Anciferova)
- enterprising (M. Seligman, V.Romek, L. A. Anciferova, Y. Andreeva)
- behavioral self-control (Peterson, L.A. Assyferova)
- perseverance (Peterson)
- they often have great successes (A.Schopenhauer, I. Ilin, O. Bolnov, M.Seligman, V.Romek, L.Anciferova, Y. Andreeva and others)
- orientation towards action in problematic situations (M. Seligman, Y. Andreeva)
- elaboration of a sufficient list of alternative strategies for solving problems (Y. Andreeva)
- and in the most difficult circumstances they do not cease with attempts to achieve success, they do not hesitate, they do not give up (M.Seligman, L.A.Ansifferova, K.Muzdibev, L.Desev)
- rapid recovery after difficulties (L.A.Anciferova)
- failures don't reduce self-assessment (L.A. Anciferova)
- they point out specific temporary reasons for what is happening (M.Seligman)

/редуцират/ неприятностите в друга (M. Seligman)

Предложената структура на оптимизма е твърде условна, предвид интегритета на психиката и личността. Смисълът на условността се открива в относителността на позиционирането на елементите в една или друга подструктура, както и във вариативността им в индивидуалните конкретизации.

Въпреки стремежа за изчерпателност, човешката личност в нейната индивидуалност и конкретно поведение са извън възможностите за окончателно, и в този смисъл ограничено и затворено, описание. Представената структура на оптимизма задължително остава отворена с възможност за допълване и надграждане. В същото време, в индивидуалните реализации на оптимизма посочените характеристики могат да се констатират частично или с различно ниво на развитие. Като следствие се получава и съответното равнище на формиране и изява на оптимизма. Може да се обобщава, че при всички конкретизации на оптимизма е налице:

– вяра в по-доброто бъдеще, основана на различни доводи – собствените възможности, справедливост, разум, сила на доброто, ролята на Божеството и т.н.

– позитивен личностен емоционален фон, основан на отвореността, способността и възможността на човек да открива и се радва на живота, „на малките неща“ (здраве, семейството, слънцето и водата, красотата в природата, в усмивките,...) в ежедневието и в тях да открива благоденствието и големия смисъл на щастието.

- they don't fall into a helpless state (M. Seligman, L.A. Anciferova)
- they enable good events in one sphere of life to reduce trouble in another (M. Seligman)

The proposed structure of optimism is too contingent, given the integrity of the psyche and personality. The meaning of conditionality is found in the relativity of the positioning of elements in one or the other substructure, as well as in their variation in individual concretizations.

Despite the pursuit of completeness, the human personality in its individuality and concrete behavior are beyond the possibilities of a definitive, and in this sense limited and closed, description. The presented structure of optimism remains open with the possibility of complementing and upgrading. At the same time, in the individual realization of optimism, these characteristics may be ascertained partially or at different levels of development. As a consequence, the corresponding level of formation and expression of optimism is also obtained. It can be summed up that in all the concretizations of optimism there are:

- belief in a better future based on various arguments - own opportunities, justice, reason, power of good, the role of the Deity, etc.
- a positive personal emotional background, based on the openness, ability and possibility of a person to discover and enjoy life, "the little things" (health, family, sun

Докато интелектът, амбицията, волята могат да варират в големи граници в структурата на оптимизма.

Това личностно качество, както и всички останали, варира по сила, устойчивост, адекватност и други измерения, които детерминират границите му и съответните отклонения. Този въпрос, обаче ще бъде предмет на друга разработка.

Посочените аспекти, съдържание и измерители на оптимизма го характеризират като богато, вариативно, сложно и в този смисъл абстрактно понятие, което има своите разнообразни индивидуални реални конкретизации.

Тълкуването от Ю.В. Андреева на понятието *оптимизъм* като „цялостно проявление не само на културата, но и на структурата на личността, което се проявява във всички сфери на живота и дейността на личността“ обобщава представения анализ. (2013, с. 21) Именно тази негова същност го прави изключително значимо индивидуално качество за живота на конкретната личност, нейното битие, професионалната ѝ и социална реализация, а оттук и за развитието и просперитета на обществото.

Значение на оптимизма

Значимостта на оптимизма за личността, обществото и човечеството е глобална. От дълбока древност хората са търсили и са се осланяли на различни прийоми за преодоляване на страх, болка, трудности, проблеми, скръб, трагедии. Оптимизмът е един от тези инструменти и част от човешката същност. Той е в

and water, beauty in nature, smiles, ...) in everyday life and in to discover the nobility and the great meaning of happiness.

While intellect, ambition, willpower can vary greatly in the structure of optimism.

This personal quality, as well as all others, varies in strength, resilience, adequacy and other dimensions that determine its boundaries and corresponding deviations. This issue, however, will be the subject of another elaboration.

These aspects, content and measures of optimism characterize it as rich, varied, complex, and in this sense an abstract notion that has its various individual real concretizations.

Interpretation by Y.V. Andreeva, the notion of *optimism* as "a altogether manifestation not only of culture but also of the structure of personality that manifests itself in all spheres of life and activity of personality" summarizes the presented analysis. (2013, p. 21) Namely this its essence makes it an extremely significant individual quality for the life of the concrete person, his being, his professional and social realization and hence for the development and prosperity of society.

Importance of optimism

The importance of optimism about the person, society, and humanity is global. Since ancient times, people have sought and relied on various ways to overcome fear, pain, difficulties, problems, sorrow, tragedy.

основата на намерения смисъл на живота и причината човекът да преодолее трагизма на временното, преходността и смъртта. Ю. Андреева образно сравнява оптимизма с буфер пред трудностите. Вярата в по-доброто бъдеще спомага да се разгърнат активните, творчески способности на личността, помага за формирането на положителни морални качества в нея. (Словарь по этике)

Ценността на оптимизма като личностно качество, фокусирана от Е.В. Абоносимова и Ю.Андреева, е влиянието му върху здравословното състояние на човека - оптимистите често имат по-добро здравословно състояние. А това има своя голям и многостранен личен и социален смисъл.

Оптимизмът е носител на развитието и прогреса в личностен и социален аспект. Оптимистите често имат по-големи успехи както в личен, така и в професионален и обществен план.

Значимостта и ценността на оптимизма е обобщено формулирана в позицията на Е.В. Абоносимова – „феноменологичен основен елемент на културата, който винаги структурира хуманистичните стремежи и одухотворява продуктивната дейност на човечеството“, ... емоционално рационален компонент на обществото, който може да възстанови духовното здраве на обществото. (по Ю.Андреева, 2013: 21)

Литература

1. Андреева, Ю.В. (2011). О моделях оптимизма как ресурсе преодоления учебных трудностей. Вестник Южно-Уральского государственного университета. Серия: Образование. Педагогические науки, 13 (24), с. 51-54.
<http://cyberleninka.ru/article/n/o-modelyah-optimizma-kak-resurse-preodoleniya-uchebnyh->

Optimism is one of these tools and part of human nature. It is in the basis of the found meaning of life and the reason for man to overcome the tragicism of temporary, transient, and death. Y. Andreeva figuratively compares the optimism with a buffer in front of the difficulties. Belief in a better future helps to develop the active, creative abilities of the personality, helps to form positive moral qualities in it. (Словарь по этике)

The value of optimism as a personal quality focused by E.V.Abosimova and Y. Andreeva, is its influence on the health of the person - optimists often have a better health condition. And this has its own large and multifaceted personal and social meaning.

Optimism is the vehicle of development and progress in personal and social terms.

The significance and value of optimism is generalized in the position of E.V.Abbosimova - "a phenomenological elemental element of culture that always structures the humanistic aspirations and spiritualises the productive activity of mankind", ... an emotionally rational component of the society that can restore the spiritual health of the society (by Y.Andreeva, 2013: 21)

References

[trudnostey](#)

2. Андреева, Ю.В. (2013). Концептуальные основы воспитания оптимизма у будущего учителя. Историческая и социально-образовательная мысль, 5 (21), 86-89. <http://cyberleninka.ru/article/n/kontseptualnye-osnovy-vozpitanija-optimizma-u-buduschego-uchitelya>
3. Андреева, Ю.В. (2013). Педагогический оптимизм как профессионально-личностное качество учителя. Известия Волгоградского государственного педагогического университета, 2 (77), 21-24.
4. Десев, Л. (1999). Речник по психология. С.: Изд. Булгарика.
5. Словарь по этике, (1970). Москва. <http://terme.ru/slovari/slovar-po-etike.html>
6. Философия. Энциклопедический словарь. (2004). Под ред. А.А. Ивина. М.: Гардарики, <http://terme.ru/slovari/filosofija-enciklopedicheskii-slovar.html>
7. Seligman, M. E.P. (2006). Learned Optimism. N. Y.: Knopf. https://books.google.bg/books?hl=bg&lr=&id=bT9ecAYHKq0C&oi=fnd&pg=PT9&dq=optimism+&ots=5qmD5M9qpJ&sig=7biqqPcUuUqzWBd1wLXT9kFY7G8&redir_esc=y#v=onepage&q=optimism&f=false
8. Vaidya, Sh. R. Beyond Knowledge and Pedagogy: Academic Optimism of Teachers in High Need Schools. *American Journal of Educational Research*, 2014 2 (12), pp 1218-1224. <http://pubs.sciepub.com/education/2/12/14/>

Контакты / Contacts:

Assoc. Prof. **Ivanka N. Shivacheva-Pineda**, PhD
Trakia University - Stara Zagora
Faculty of Education
E-mail: ivanka.shivacheva@trakia-uni.bg

